

ЧИЧАК

САТИРИЧНИ ДОДАТАК ЗА КРАЉЕВО И ОТАЏБИНУ ☺ УРЕЂУЈЕ КРАЉЕВСКИ САТИРИЧНИ КРУГ

С. Димитријевић

ВЕЛИКА ЧАРЛАМА

Време малог спорта и великих могућности

А било је овако!

Где год да се окренеш нигде кинте!

Да пронађеш једанаест тачних не би ти помогло ни Шерлок Холмс, државна лутрија стегла кесу, ни кинту не можеш из ње да ишчупаш, па ти види сад! Пајтоси заглавили под папуче и од њих више вајде нема. Кад их видиш како покуњено шетају поред својих кокошака, које су напокон дочекале својих пет минута, смуче ти се и они, и оне и сам се себи смучиш.

Еј, бре! Онаки дасовани! А сад? Сад шетају кокошке по чаршији. И у биоскоп их воде. Шатро, време је да се смире. Да дечицу погледају!

Јеботе!

Дакле, остао си сам самцијат на ветрометини на којој се леди крв и пуцају живци!

Она твоја ти пробија главу како су се сви опаметили и дому своме повратили, толико гласно кокодаче да не можеш да издржиш! Њени се раскодакали по комшилuku како им се зет-пришупко повратио кући из кафане, и толико се још осећа на цибу да по цео дан луфтирају кућу. А вала доста му је и било, и њему допо црни петак, кукуричу да све одјекује.

Кокошка се толико окура-

жила да покушава да успостави дијалог.

- Мили, сад кад си опет постао човек, да тако кажемо, могли бисмо да одемо до кумова, заборавили смо како нам кумчићи изгледају. Могли бисмо, знаш...

Кад сам је погледао очима Краљевића Марка умукла је и, на моју велику радост, похиташе јој сузе низ дебело лице, те се и ја, бар на кратко, осетих човеком ко некад. Скочих, и правац - кафана.

Али бадава сам се радовао! Већ после првог степеника укапирам да немам ни кинте, а нема ни кафане где нисам искористио све могуће кредите, са и без камате! Дакле, шетња, другар!

Бежим ван града, да ме не виде како ко будала шетам трезан и поред кафана пролазим ко да сам, далеко било, болестан! Дубоко удишем ваздух и...

Пробудим се у хитној помоћи.

- Шта сте упиљили у мене ко да сам чудовиште из Лоц Не...

- Слушај, матори, пронашли су те скоро мртвог у ливачету поред града и ми већ два сата покушавамо да те повратимо и колико - толико оживимо!

- Ма немојте? Матор је вама мозак! Видим, окупили сте се око мене у толиком броју да не могу да дишем. Него иш тамо, барабе ниједне, тражите неку будалу па се на њој вежбајте! Мааарш!

Кренем да устанем и да побегнем од ових лудака, кад они скочише на мене.

- Не мрдај, нећемо да те носи-

мо на души, ионако је сваки дан повика на нас као да ми убијамо људе, а не смрт!

Одгурнем напаснике и шгура. Већи број кретена на једном месту нисам видео још од оне утакмице... Али није важно, нећу да се подсећам на та славна времена.

Него, мајке му га, сад морам кроз град до куће, а са овог места никако не могу да прођем кроз неку улицу а да ми време кредита није истекло. Мора се скроз около. Много далеко! Али и који мој журим, као да идем негде где ће ми се обрадовати кад ме виде. Ма, хајде!

Уђем у зграду, па у подрум. Пребирам по старудијама, кад одједном штап. Риболовачки. Скинем са њега паучину која се за ових неколико деценија добро наватала, и кажем себи:

- Ако ти ово не помогне, не знам шта ће! Него, купуј првиће и правац Морава!

Колико да скинем одговорност са врата, окренем другаре да их обавестим о својој одлуци!

- За тебе и такве какав си ти, голанферу ниједан, он више није код куће! - пиште оне кокошке!

- Нисте ваљда избацили папуче напоље, могли сте да повредите јаднике! - вичем огорчено у слушалицу и само што не заплачем...

Али време је да укапирам да си остао сам на овом жебеном свету! Па да се према ситуацији и понашаш!

наставиће се...
Смиљан Антић

Смиљан Анчић

* * *

згађен пред бахагошћу великих
зачуђен пред снисходљивошћу малих
гушим се у смраду демократије
равнодушне према једнима
лицемерне према гладнима

згнушан над гробарима истине
кловновима светског поретка
ждерачима мојег права
давим се у сплацинама
обећане будућности

иако уистину
земља
вагра
вода
и
ваздух
на мојој јесу
страни

Може ли држава бити здрава ако су јој сви грађани болесни? Остварили смо наше идеале: да они идеално живе! Ко каже да је пендрек крив, тај лоше осећа!

Р. Д. Блажић

Поводом наступајућих избора
увежбава се стара песма!

Наши поштени богаташи све су поштено покрали!
Наши политичари су се обогатили!
Закључак: наши поштени поштено су се обогатили.

С. Анчић

Не само да смо изгубљени у простору – губимо и простор!
После избора, браћа постају буразери!
Србија је отворена за инвестиције. Гранзитне.

З. Туцаковић

Он је узео све у своје руке – држете лопова!
Питам се дали је у Србији утаја пореза кривично дело или – пословни успех?

Н. Ћ. Вујовић

ИЗЈАВА БОЛИ ГЛАВА

»И онда слушам једног од тих штеточина и ,напалм министара‘ како ће за њихова штеточинства бити надлежан суд историје! Какав црни суд историје, то није за суд историје, то је за преки суд!«

Милорад Вучелић,
преки судија

АФОРИЗАМ БРОЈА

И наши политичари би били поштени налазачи, али велика лова је у питању!

Радомир. Д. Блажић

БАРУТАНА

Спомен подиже и камен изреже Драган Бунарић